

РЕШЕНИЕ

№ 16446

гр. София, 29.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 21.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **12267** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ). Образувано е по жалба на С. Ч.,гражданин на Република И., [дата на раждане] , притежаващ паспорт №Z7950753, издаден на 20.08.2024г. от Република И. и валиден до 19.08.2034г.,депозирана,чрез адв.К. от САК,срещу Отказ за издаване на виза тип "С" от 27.10.2025г., постановен по заявление за виза от 09.10.2025г., издаден от Г. Г.,длъжностно лице/консул/в Посолството на Република България в [населено място],Република И..

В жалбата са изложени доводи за немотивираност на постановения отказ, тъй като от него не става ясно въз основа на какви данни административния орган е достигнал до посоченото основание за отказ.На следващо място се излагат подробни съображения относно допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила при издаването му и противоречието му с материалния закон.Моли съда да отмени отказа и изпрати административната преписка на административния орган за ново произнасяне по заявлението за виза.Претендира присъждане на направените разноски,съгласно списък по чл.80 от ГПК/държавна такса и адвокатско възнаграждение/.

В о.с.з. жалбоподателят не се явява,не се представлява.

Ответникът, консула при Генералното консулство на Република България в [населено

място], Република И., не се явява не се представлява. Депозира становище, чрез юрк. А..

Административен съд, С.-град, като взе предвид доводите на страните, извърши преценка на събраните по делото доказателства и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорения отказ и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК, приема от фактическа и правна страна следното:

На 09.10.2025г. жалбоподателят С. Ч., гражданин на Република И., е подал заявление за издаване на виза по чл. 9а, ал. 2, т. 3 от Закона за чужденците в Република България./л.114/Посочената цел на посещението е „бизнес“. Към заявлението са приложени: валиден паспорт; документи за финансовото му състояние, сред които и извлечения от банковите сметки на С. Ч.; доказателства за сключена застраховка живот и злополуки/л.63/, резервации в хотел на територията на Р.България/л.38/, покана декларация от управител на ТД/л.32/, доказателства за платен двупосочен самолетен билет/л.36/ В заявлението е посочено също на същият му е била издадена шенгенска виза от 20.06.2023г. с №BGR[EИК].

На 27.10.2025г. е постановен отказ за издаване на виза на С. Ч.. Като основание е посочено /л.105/-, „целта и условията на планираният престой са необосновани“, както и „предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планираният престой не е надеждна“.

В хода на съдебното производство по искане на процесуалният представител на жалбоподателят бяха допуснати събирането на гласни доказателства. Допуснатият свидетел твърди следното: „Познавам жалбоподателя от 2024 г., когато той посети България с цел да прави бизнес. С него ни свърза един влиятелен индийски политик, който изрази добри думи за него. Аз провеждам разговорите си с него винаги в качеството си на представител на Ф. на индийската индустрия. Аз съм координатор от 2025г. Преди това, когато го канихме, той беше поканен от фирма, на която синът ми е управител и собственик. Отправихме бизнес покана, тогава той получи покана и дойде в България. Тогава се запознахме, свърза се с Българска агенция за инвестиции и юристи и т.н. Неговите намерения са чисти, той желае да прави бизнес, отвори търговско представителство. Понеже му беше отказана виза, беше малко афектиран, но все още, включително и при разговора ни вчера, той има огромно желание да прави бизнес в България. Той е представител на компанията „А.“. Той е регистрирал дружеството тук, като търговско представителство. Този път иска да дойде да осъществи основните контакти. Програмите за престой се решават, след като човекът получи виза. Намеренията му бяха да посети П., където да осъществи контакт с Медицинския университет, тъй като фирмата му е свързана с терапии“. Съдът кредитира свидетелските показания, като приема същите за последователни и логични.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Процесният отказ за издаване на виза е връчен на жалбоподателят на 30.10.2025г., а жалбата в съда е подадена на 14.11.2025г. Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт поради което е допустима.

По същество, същата е основателна по следните съображения:

В съответствие с чл. 168, ал. 1 от АПК съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от цитирания нормативен акт.

Обжалваният отказ е издаден от консулско длъжностно лице – консул към Консулската служба на Посолството на Република България в Д.,И..По делото е приложена заповед №19/23.09.2025г./л.109/на посланика на Република България в И.,съгласно която издателят на отказа–Г. Г. е оправомощен да изпълнява в пълен обем функциите на завеждащ консулската служба,включително и с правомощието да подписва формуляр към Приложение № 7 към чл. 34 от Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР) за уведомяване и обосновка за отказ за издаване на виза.

Съдът намира, че отказът е издаден от компетентен орган.Съгласно чл. 9г, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ),оправомощените от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерството на външните работи,в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина могат да вземат решения за издаване, респ. за отказ за издаване на виза.

Отказът е издаден в писмена форма.Нормата на [чл. 8 от ЗЧРБ](#) предвижда, че чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава се изисква. Съгласно [чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ](#),визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България и следователно те отказват издаването на виза.Редът за издаване на визи е регламентиран в [Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим](#), приета с ПМС № 198 от 11.07.2011г./, обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011г., в сила от 4.08.2011г./-“Наредбата”/НУРИВОВР.Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в [чл. 10 от Закона за чужденците в Република България](#).За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение №7,който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по чл. 10, ал. 2 или от упълномощено от него длъжностно лице.Във формуляра се вписват мотивите,като се посочва основанието за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване(изпращане)на заинтересуваното лице.Първият екземпляр се връчва или изпраща на кандидата, а вторият се прилага към заявлението за издаване на виза и придружаващите го документи.

Видно от заявлението, жалбоподателят е поискал издаване на виза за краткосрочно пребиваване в Р.България, вид “С“, на основание чл. 9а, ал. 2, т. 3 от ЗЧРБ, с цел „бизнес“.В разглеждания случай, като мотиви на отказа е отбелязано в стандартният формуляр за виза „целта и условията на планираният престой са необосновани“, както и „предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планираният престой е не е надеждна“.Фактически основания в обжалваният акт не са посочени.В оспорения акт липсват мотиви,обосноваващи кои са установените факти в производството по издаване на виза, които са формирали извод у органа,че следва да се произнесе с отказ.Административният орган не е

обсъдил писмени доказателства, приложени към заявлението за издаване на виза от жалбоподателя. Видно от доказателствата по делото, налице са резервации в хотел на територията на Р. България/л.38/, покана декларация/л.32/, доказателства за платен двупосочен самолетен билет/л.36/ и др.

С оглед установените факти по делото настоящият състав приема, че оспореният административният акт е издаден при нарушение на изискването за форма, посочено в чл. 59, ал. 2 АПК. Част от задължителното съдържание на същия са фактическите и правните основания за издаването му. На практика това е изискване за мотивиране на акта, когато той се издава в писмена форма (аргумент от чл. 59, ал. 2 АПК). Мотивите имат за цел да разкрият волята на административния орган, както и обстоятелствата, които са обосנוвали постановяване на акт с определено съдържание. Същите подпомагат жалбоподателя, за да може той да организира своята защита, както и позволяват проверката, извършвана от съда при надлежно сезиране от страна на засегнатото лице. Съгласно Тълкувателно решение № 16 от 31.ІІІ.1975 г., ОСГК, което в тази част не е изгубило сила, не е необходимо да съвпадат по време издаването на административния акт и излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. Ако административният акт е издаден на основание на такива подготвителни документи, изложените в тях съображения са такива и за издаването на самия акт. Ответника не представи такива доказателства и документи предхождащи постановеният отказ които да са част от мотивите.

Посочването на фактическите и правни основания, при издаването на акта изискват не само изброяване на текстовете на нормативните актове, но и конкретните обстоятелства, сочещи на възможността и правото да се вземе решението за отказ за издаване на виза без значение дали административният орган действа при оперативна самостоятелност или при обвързана компетентност. За доказване на целта на пътуването жалбоподателят е представил редица доказателства, които в своята съвкупност доказват, че целта на пътуването на жалбоподателят до Република България е бизнес. Тези документи не са взети предвид и не са анализирани, при издаването на спорния отказ. В своята съвкупност, това води до извод, че административният акт, под формата на изричен писмен отказ да се издаде виза, е издаден при липса на мотиви.

Съдът намира, че административният акт е издаден и при нарушение на материалния закон. Разпоредбата на чл. 10 т. 17 от ЗЧРБ въвежда като изискване да се докаже целта на пътуване от страна на лицето, което кандидатства за виза. Това доказване трябва да е достоверно. Съгласно цитираната норма, отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато същият не докаже достоверно целта и условията на планирания престой. В тази връзка следва да се съобрази обстоятелството, че в административното производство задължение на лицето, подало заявлението за издаване на виза, е да докаже каква е целта и какви са условията на планирания престой, като съответно на това задължение е и правото на компетентния да се произнесе по искането за издаване на виза административен орган, да изиска от съответното лице да представи доказателства, обосноваващи тези обстоятелства. Както вече бе посочено, от страна на административния орган не са предявени изисквания пред заявителя за убедителност на доказването целта на пътуването. Не са посочени и други конкретни фактически основания за отказ за издаване на виза. Последното обстоятелство води до извод, че административният орган не е приложил правилно правната норма. Той е следвало да установи достоверно ли е доказана целта на пътуването и условията на престоя и ако липсва това доказване – едва тогава да

постанови отказ за издаване на виза на жалбоподателят.

По изложените съображения, издаденият отказ е незаконосъобразен. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, преписката следва да се изпрати на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Административният орган следва да обсъди писмените доказателства, които очертават условията на престой на жалбоподателят в България, и да прецени отговаря ли на законовите изисквания./решение по адм.дело №10335/2022г. на ВАС/

Предвид изхода на спора, на жалбоподателят следва да бъдат присъдени разноски, съобразно представения договор за правна защита, квитанция за внесена държавна такса в общ размер – 710 лева/включващи 700 лева – заплатено адвокатско възнаграждение и 10 лева - ДТ/.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, I отделение, 34-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. Ч., гражданин на Република И., [дата на раждане], притежаващ паспорт №Z7950753, издаден на 20.08.2024г. от Република И. и валиден до 19.08.2034г., отказ за издаване на виза тип "С" от 27.10.2025г., постановен по заявление за виза от 09.10.2025г., издаден от Г. Г., длъжностно лице/консул/ в Посолството на Република България в [населено място], Република И..

ИЗПРАЩА преписката на консулско длъжностно лице в Посолството на Република България в [населено място], И., чрез дирекция "К. отношения" в Министерството на външните работи за издаването в 30-дневен срок на законосъобразен административен акт, при изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на С. Ч., гражданин на Република И., [дата на раждане], притежаващ паспорт №Z7950753, разноски по делото в размер на 363,02 евро.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

съдия: